

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.203 van 5 juli 2012
in de zaak A. 204.758/VII-38.517.**

In zake : de BVBA TASTAN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat David Frejlich
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Van Schoonbekestraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
2. de KANSSPELCOMMISSIE BIJ DE FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Jonas Riemslogh
kantoor houdend te 2600 Berchem
Cogels Osylei 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Kansspelcommissie van 28 maart 2012 waarbij aan de BVBA Tastan de vergunning F2 wordt geweigerd voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse IV, gelegen aan de Van Kerckhovenstraat 46 te Antwerpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 juni 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat David Frejlich, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jonas Riemslag, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 28 februari 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om een vergunning klasse F2 te verkrijgen voor een wedkantoor gelegen aan de Van Kerckhovenstraat 46 te Antwerpen. De verzoekende partij wenst zich klaarblijkelijk te beroepen op de overgangsmaatregel zoals vastgelegd in het nieuw ingevoegde artikel 76/1 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers (hierna : kansspelwet).

3.2. De Kansspelcommissie vraagt op 5 december 2011 te bewijzen dat het wedkantoor reeds in 2010 weddenschappen heeft aangenomen. Meer bepaald wordt de verzoekende partij verzocht om de aangiftes bij de federale overheidsdienst (hierna : FOD) Financiën voor te leggen.

Ingevolge die vraag maakt de verzoekende partij een document houdende "aangifte in de belasting op de spelen en de weddenschappen" van 12 december 2011 over.

3.3. Bij brief van 12 maart 2012 deelt de Kansspelcommissie haar voorlopig standpunt mee om de vergunning niet toe te kennen. De verzoekende partij wordt uitgenodigd voor een hoorzitting op 28 maart 2012.

3.4. Tijdens de hoorzitting bevestigt de verzoekende partij dat de fiscale verplichtingen pas in december 2011 werden geregulariseerd.

3.5. Op dezelfde dag weigert de Kansspelcommissie de gevraagde vergunning.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd :

"(...)

Overwegende dat een vaste kansspelinrichting klasse IV, conform artikel 76/1 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 aan twee voorwaarden dient te voldoen die beiden moeten zijn vervuld, om van de overgangsperiode te kunnen genieten; dat de eerste voorwaarde erin bestaat dat de kansspelinrichting klasse IV reeds in exploitatie diende te zijn voor de inwerkingtreding van de wijzigingen in de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 en dit na correct te zijn aangemeld bij FOD Financiën en de inrichter hiervoor het bewijs moet leveren dat de fiscale verplichtingen werden nagekomen; dat de tweede voorwaarde erin bestaat dat de vergunningsaanvraag diende te worden ingediend tot uiterlijk twee maanden na de inwerkingtreding van de wijzigingen in de gecoördineerde wet van 7 mei 1999; dat de wijzigingen in de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 in werking zijn getreden op 1 januari 2011;

Overwegende dat de aanvrager dient te bewijzen dat het kantoor correct is aangemeld bij FOD Financiën en dat de nodige belastingen op de weddenschappen werden aangegeven en vereffend inzake de aangenomen weddenschappen in de door hem uitgebate kansspelinrichting klasse IV;

Overwegende dat de kansspelcommissie aan aanvrager via e-mail van 5 december 2011 de bewijzen heeft opgevraagd dat de aangiftes inzake de belasting op de spelen en weddenschappen in 2010 en 2011 werden ingediend en de verschuldigde bedragen werden vereffend;

Overwegende dat de aanvrager op 14 december 2011 een aantal

documenten heeft doorgefaxt naar de kantoren van de kansspelcommissie; dat dit de aangiftes inzake de belasting op de spelen en de weddenschappen voor de periode van 1 december 2010 tot en met 30 april 2011 en de betalingsbewijzen betreft;

Overwegende dat de aangiftes voor de periode december 2010 tot en met april 2011 telkens gedateerd zijn op 12 december 2011; dat de verschuldigde belasting berekend op basis van deze aangiftes werd vereffend op 13 december 2011; dat vaststaat dat de aangiftes en de vereffening van de verschuldigde belastingen laattijdig zijn gebeurd;

Overwegende dat de aanvrager niet heeft aangetoond dat het wedkantoor correct was aangemeld bij FOD Financiën vooraleer de exploitatie werd opgestart;

Overwegende dat de aanvrager tijdens de hoorzitting verklaart dat de aangiftes voor de maanden mei 2011 tot en met november 2011 dateren van 14 december 2011; dat deze belastingen eveneens werden vereffend; dat de aanvrager sindsdien maandelijks aangiftes aan FOD Financiën richt;

Overwegende dat de aanvrager tijdens de hoorzitting toegeeft dat de fiscale toestand pas in december 2011 werd geregulariseerd; dat de aanvrager niet op de hoogte was van het feit dat op het aanbieden van weddenschappen belastingen verschuldigd waren; dat de aanvrager ter goeder trouw heeft gehandeld;

Overwegende dat artikel 76/1 van de gecoördineerde kansspelwet duidelijk stelt dat de activiteiten in een kansspelinrichting klasse IV enkel kunnen worden voortgezet tot op het ogenblik dat de commissie een beslissing inzake toekenning van een vergunning F2 neemt, op voorwaarde dat de aanvrager weddenschappen aanbiedt in een kantoor dat correct is aangemeld en waarvoor de fiscale verplichtingen zijn nagekomen;

Overwegende dat vaststaat dat de aanvrager op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wijzigingen in de gecoördineerde wet van 7 mei 1999, zijnde 1 januari 2011, weddenschappen aanbood in een kantoor waarvan niet is aangetoond dat het correct was aangemeld en waarvoor de fiscale verplichtingen niet zijn nagekomen; dat dit duidelijk blijkt uit de laattijdige aangiftes en de betalingen aan FOD Financiën;

Overwegende dat de aanvrager aldus stricto sensu geen gebruik kon maken van de overgangsperiode;

Overwegende dat de aanvrager tijdens de hoorzitting aanhaalt wel van de overgangsperiode te kunnen genieten aangezien het kantoor reeds in exploitatie was in januari 2011;

Overwegende dat bewezen is dat de aanvrager door het aannemen van weddenschappen op de exploitatiezetel zonder stricto sensu van de overgangsperiode te kunnen genieten en zonder in het bezit te zijn van een vergunning klasse F2, een inbreuk heeft gepleegd op artikel 4 §1 van de gecoördineerde kansspelwet;

Overwegende dat artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 22 december 2010 tot vaststelling van het maximum aantal vaste en mobiele kansspelinrichtingen klasse IV, de criteria die ertoe strekken een spreiding van deze inrichtingen te organiseren en de procedure voor de behandeling van de aanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting

bepaalt dat de vaste kansspelinrichtingen klasse IV, met uitzondering van de wedkantoren die bestonden vóór de inwerkingtreding van dit besluit en sedertdien zonder onderbreking zijn uitgebaat, moeten gelegen zijn op een minimumafstand van 1 000 meter van elke andere vaste kansspelinrichting klasse IV en dat de minimumafstand van 1 000 meter de werkelijke afstand te voet, van drempel tot drempel vertegenwoordigt;

Overwegende dat vaststaat dat de aanvrager voor de exploitatiezetel niet van de overgangsperiode kon genieten en aldus niet zonder onderbreking mocht worden uitgebaat voordat de vergunning F2 werd toegekend; dat aldus met de minimumafstand van 1000 meter rekening moet worden gehouden;

Overwegende dat de kansspelcommissie op 6 april 2011 een vergunning F2 met referentie FB116637 toekende aan Derby NV voor de uitbating van een vaste kansspelinrichting klasse IV gelegen te Van Maerlantstraat 6, 2060 Antwerpen;

Overwegende dat de kansspelcommissie op 7 september 2011 een vergunning F2 met referentie FB118007 toekende aan Eurobet BVBA voor de uitbating van een vaste kansspelinrichting klasse IV gelegen te Diepestraat 142-144, 2060 Antwerpen;

Overwegende dat de afstand te voet, van drempel tot drempel tussen deze uitbatingen en de exploitatiezetel minder dan 1000 meter bedraagt; dat dit blijkt uit de afprints van de berekening van de afstand via de website nl.mappy.com dewelke op 12 maart 2012 aan het dossier is toegevoegd;

Overwegende dat aldus vaststaat dat de aanvrager op de exploitatiezetel geen vaste kansspelinrichting klasse IV kan exploiteren;

Overwegende dat het tijdig en correct aanmelden bij FOD Financiën van een kansspelinrichting klasse IV en het tijdig en correct aangeven en vereffenen van de verschuldigde belasting op de aangenomen weddenschappen een minimale vereiste is om een vergunning F2 te kunnen verkrijgen;

Overwegende dat het niet aanmelden van een vaste kansspelinrichting klasse IV bij FOD Financiën en het laattijdig indienen en betalen van de verschuldigde belasting op de aangenomen weddenschappen duidelijk aantoonst dat de aanvrager zich niet gedraagt op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van de functie;

Overwegende dat de kansspelcommissie geen vergunning F2 kan toekennen voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse IV waarvan vaststaat dat deze in exploitatie was terwijl deze niet over een vergunning F2 beschikte en terwijl deze stricto sensu niet van de overgangsperiode kon genieten;

Overwegende dat de kansspelcommissie geen vergunning F2 kan toekennen voor de uitbating van een vaste kansspelinrichting klasse IV die niet van de overgangsperiode kan genieten, en die gelegen is op minder dan 1000 meter wandelafstand van een reeds vergunde vaste kansspelinrichting klasse IV;

Overwegende dat de kansspelcommissie geen vergunning F2 kan toekennen voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse IV aan een aanvrager die zich niet gedraagt op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van de functie".

IV. Aanduiding van de verwerende partijen

4. De eerste verwerende partij vraagt buiten de zaak te worden gesteld omdat de bestreden beslissing niet genomen is door de minister van Justitie, noch door een dienst die rechtstreeks onder zijn bevoegdheid valt, maar door de Kansspelcommissie die over een substantiële mate van autonomie beschikt. Zij verwijst desbetreffend naar "de praktijk van de Franstalige kamers", inzonderheid naar het arrest nr. 191.597 van 18 maart 2009.

5. De tweede verwerende partij is een orgaan van de Belgische Staat die als zodanig onder de FOD Justitie ressorteert. Zij heeft geen eigen rechtspersoonlijkheid. De aan de Kansspelcommissie toegeschreven substantiële mate van autonomie, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

In die omstandigheden wordt de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, terecht aangewezen om als verwerende partij op te treden in een beroep dat gericht is tegen een bestuurshandeling die van één van zijn organen uitgaat en waarvoor hij als rechtspersoon de volle verantwoordelijkheid draagt.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

6. De verwerende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

7. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

8. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

9. Als eerste middel wordt de schending ingeroepen van artikel 76/1 van de kansspelwet.

De verzoekende partij stelt dat de feiten zoals die blijken uit het administratief dossier werden miskend, dat bij de aanvraag een attest was gevoegd van de FOD Financiën waaruit blijkt dat zij op dat ogenblik geen vaststaande en onbetwiste belastingschulden had en dat bij het dossier eveneens een attest van 28 februari 2012 van de FOD Financiën was gevoegd houdende een lijst van de aangiftes en de bevestiging dat de daarop verschuldigde bedragen "allemaal volledig" werden betaald. Voorts wijst de verzoekende partij op twee attesten van de FOD Financiën Sector DB respectievelijk Sector BTW van 26 maart 2012, waaruit blijkt dat zij op die datum al haar vaststaande en onbetwiste belastingschulden had voldaan. Zodoende zou zij voldaan hebben aan de voorwaarden om van de overgangsmaatregel van artikel 76/1 van de kansspelwet te kunnen genieten.

10. De verwerende partijen antwoorden dat de verzoekende partij

redelijkerwijs niet kan betwisten dat zij zich pas in december 2011 in regel heeft gesteld met de belasting op de spelen en de weddenschappen hoewel zij reeds sinds 2010 het wedkantoor uitbaatte, dat zij dit op de hoorzitting zelf heeft verklaard, dat het doen van de aangiftes en het vereffenen van de belastingschulden inzake de belasting op spelen en weddenschappen evident valt onder de fiscale verplichtingen die de aanvrager moet nakomen, dat artikel 76/1, tweede lid, van de kansspelwet bepaalt dat het overgangsregime voorbehouden is aan de bestaande wedkantoren die correct aangemeld zijn bij de FOD Financiën en dat dergelijke aanmelding reeds verplicht was voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de kansspelwet. Volgens de verwerende partijen staat vast dat de verzoekende partij niet correct aangemeld was. Voorts merken de verwerende partijen op dat uit de bewoordingen van artikel 76/1, tweede lid, van de kansspelwet blijkt dat de aanvrager steeds - wat betekent vanaf het ogenblik dat de exploitatie wordt aangevat - aan de vereisten van deze bepaling moet voldoen, dat het feit dat de vaststaande en onbetwiste belastingschulden werden voldaan niet wegneemt dat de verzoekende partij haar andere fiscale verplichtingen, zoals de aangifteplicht en de betaling van de aan te geven belastingen, niet is nagekomen en dat aangezien de verzoekende partij niet in aanmerking kwam voor het overgangsregime de Kansspelcommissie terecht heeft geoordeeld dat zij niet voldeed aan de vereisten van de functie in de zin van artikel 43/5 van de kansspelwet.

Beoordeling

11. Artikel 25, 7°, van de kansspelwet, vervangen door artikel 10 van de wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de wetgeving inzake kansspelen, voert een vergunningsplicht in voor de aanneming van weddenschappen voor rekening van de houder van een vergunning klasse F1 in een vaste of mobiele kansspelinrichting klasse IV. Deze vergunningsplicht heeft betrekking op de plaatsen waar spelers hun weddenschappen kunnen afsluiten, zoals wedkantoren.

Met betrekking tot bestaande, ingevolge de wet van 10 januari

2010 vergunningsplichtig geworden, inrichtingen bepaalt artikel 76/1, tweede en derde lid, van de kansspelwet :

"De vaste en mobiele inrichtingen klasse IV en de bijzondere tussenpersonen bedoeld in artikel 43/4, § 5, die correct aangemeld zijn bij de federale overheidsdienst Financiën en die weddenschappen aanbieden waarvoor de inrichter zijn fiscale verplichtingen is nagekomen kunnen hun activiteiten voortzetten tot op het ogenblik dat de commissie een beslissing heeft genomen inzake het toekennen van een vergunning klasse F 2, onder voorbehoud van het betalen van een waarborg door de inrichter wiens weddenschappen zij aanbieden en het neerleggen van een volledig en correct dossier binnen een termijn van 2 maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze bepaling.

Indien niet is voldaan aan de in dit artikel gestelde voorwaarden, kan de commissie de gelegenheid bieden aan de verzoeker om zijn dossier te corrigeren binnen de door haar bepaalde termijn".

12. Uit het proces-verbaal van de hoorzitting van 28 maart 2012 blijkt dat de verzoekende partij het volgende heeft verklaard :

"Wij geven toe dat de fiscale toestand pas in december 2011 werd geregulariseerd. Mijn cliënt heeft zich gebaseerd op een nota van de kansspelcommissie en heeft zijn aanvraag voor een F2 tijdig ingediend. Pas eind december 2011 heeft cliënt geweten dat hij ook aangiftes aan FOD Financiën moet doen. Binnen de week heeft hij alles geregulariseerd".

Het middel waarin het tegendeel wordt aangevoerd is op het eerste gezicht niet ernstig.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. De verzoekende partij roept de schending in van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht. Tevens voert zij aan dat de bestreden beslissing met bevoegdheidsoverschrijding werd genomen.

In het middel zet de verzoekende partij uiteen dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom zij niet aan haar fiscale verplichtingen heeft voldaan, dat immers werd aangetoond dat zowel op het ogenblik van de aanvraag als op de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen, aan alle fiscale verplichtingen werd tegemoetgekomen, dat de verwerende partijen geen wettelijke bepaling aanduiden die zou toelaten geen rekening te houden met de fiscale attesten, dat de Kansspelcommissie haar bevoegdheid heeft overschreden door in de plaats van de fiscale overheid eigenmachtig vast te stellen dat zij haar fiscale verplichtingen niet en/of laattijdig zou zijn nagekomen, dat in de neergelegde attesten geen melding wordt gemaakt van gebeurlijke fiscale boetes omwille van laattijdige aangiftes, dat de motivering van de bestreden beslissing integraal steunt op de foutieve veronderstelling dat zij niet van de overgangperiode kan genieten, dat op grond van diezelfde foutieve veronderstelling ten onrechte wordt aangenomen dat haar geen vergunning kan worden toegekend omdat zijzelf of haar zaakvoerders zich niet hebben gedragen op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van de functie en tevens dat geen vergunning kan worden verleend omdat de inrichting in kwestie niet op minstens 1.000 meter wandelafstand gelegen is van een andere reeds vergunde kansspelinrichting klasse IV.

14. De verwerende partijen antwoorden dat de bestreden beslissing steunt op drie afzonderlijke motieven, met name het niet voldaan zijn aan de voorwaarden van de overgangsregeling, de vereisten van de functie en de wettelijke afstandsregel. Door enkel het motief met betrekking tot de fiscale verplichtingen te betwisten, zou de verzoekende partij geen belang hebben bij het aangevoerde middel. Ten gronde wordt beklemtoond dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de verzoekende partij geen aanmelding had gedaan bij de FOD Financiën van haar activiteiten en dat zij zowel vóór als geruime tijd na de inwerkingtreding van de wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de kansspelwet geen belasting op spelen en weddenschappen heeft betaald, dat de motivering draagkrachtig is en volstaat om de bestreden beslissing te schragen, dat de Kansspelcommissie op grond van artikel 21, §§ 1 en 2, van de kansspelwet

bevoegd is om elke vergunningsaanvraag te beoordelen en alle voorwaarden te controleren en dat de vaststelling dat de verzoekende partij haar verplichtingen tot aangifte en betaling van de belasting op spelen en weddenschappen niet heeft nageleefd, niet onverenigbaar is met het attest van de FOD Financiën van 18 februari 2011 waarin wordt gesteld dat zij haar "vaststaande en onbetwiste belastingschulden heeft voldaan".

Beoordeling

15. De weigering van de vergunning is op beslissende wijze gestoeld op de vaststelling dat de verzoekende partij de exploitatie niet correct heeft aangemeld bij de FOD Financiën en nalatig was bij het nakomen van haar fiscale verplichtingen, zodat zij niet in aanmerking komt voor de overgangsregeling van artikel 76/1 van de kansspelwet. De overige weigeringsmotieven zijn daarvan het louter afgeleide. Het middel is bijgevolg ontvankelijk.

16. Luidens artikel 21 van de kansspelwet spreekt de Kansspelcommissie zich, bij een met redenen omklede beslissing, uit over de aanvragen tot toekenning van de vergunningen en gaat zij bij haar uitspraak na of al de door de kansspelwet bepaalde voorwaarden met betrekking tot de aanvrager en de beoogde vergunning zijn vervuld.

Uit de beoordeling van het eerste middel volgt dat de ondeugdelijkheid van het decisieve weigeringsmotief niet is aangetoond. In de huidige stand van het geding wordt niet aangenomen dat de Kansspelcommissie, door vast te stellen dat de verzoekende partij haar fiscale verplichtingen niet volledig is nagekomen, buiten de haar opgedragen beoordelingsbevoegdheid is getreden.

Het tweede middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

17. In een derde middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij stelt dat de houding van de Kansspelcommissie onmogelijk als een daad van zorgvuldig bestuur kan worden aangemerkt, dat de Kansspelcommissie met alle elementen rekening diende te houden zelfs indien zou worden aangenomen dat tijdelijk niet aan de fiscale verplichtingen was voldaan, dat de Kansspelcommissie geen rekening heeft gehouden met haar eigen instructies van 22 december 2010 die in de eerste plaats bijzonder vaag zijn met betrekking tot de precieze aard en omvang van de verplichting om correct te zijn aangemeld bij de FOD Financiën, dat in die instructies ook sprake is van een termijn om het dossier te corrigeren en dat zij ingaand op een verzoek daartoe van de Kansspelcommissie onmiddellijk het nodige heeft gedaan om de onregelmatigheden inzake de fiscale aangiftes te regulariseren.

18. De verwerende partijen verwijzen vooreerst naar de weerlegging van het eerste en het tweede middel. Aanvullend doen zij gelden dat de nota van 22 december 2010 geen instructie met enige juridische waarde is, maar slechts een loutere inlichting, dat de verzoekende partij uit deze informatienota geen rechten kan putten, zeker niet indien deze zouden afwijken van de voorwaarden van de kansspelwet, dat in bedoelde nota enkel wordt gesteld dat de overgangsregeling geldt voor wie correct is aangemeld bij de FOD Financiën en voldoet aan de fiscale verplichtingen, dat de verzoekende partij geen rechten kan putten uit de loutere vermelding van een regularisatiemogelijkheid, dat de verzoekende partij weliswaar de kans heeft gekregen om haar dossier te vervolledigen, wat zij uiteindelijk heeft gedaan door de laattijdige aangiftes uit december 2011 toe te voegen, dat het probleem echter niet is dat bepaalde documenten bij het

aanvraagdossier ontbraken, maar wel dat is gebleken dat de verzoekende partij lange tijd haar fiscale verplichtingen niet is nagekomen en niet aangemeld was bij de FOD Financiën.

Beoordeling

19. Uit het niet ernstig bevinden van het eerste en het tweede middel, volgt dat vooralsnog geen onzorgvuldigheid in hoofde van de Kansspelcommissie kan worden vastgesteld.

Uit de informatienota van 22 december 2010 kan op het eerste gezicht niet worden afgeleid dat de Kansspelcommissie verplicht is om een regularisatietermijn toe te staan en nog minder dat het gebeurlijk herstel van vroegere inbreuken op de fiscale verplichtingen er toe leidt dat de vergunning niet kan worden geweigerd.

Het derde middel is niet ernstig.

20. Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partij geen ernstige middelen aanvoert die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

21. Er is dan ook niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf juli tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron